

ข้อบังคับคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐(๔)(ฉ) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ครั้งที่ ๕/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ คณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้วจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"โรงพยาบาล" หมายความว่า โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว

"ผู้ปฏิบัติงาน" หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานของโรงพยาบาลบ้านแพ้วตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งโรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)

ข้อ ๔ การนับเวลาตามข้อบังคับนี้ ถ้ากำหนดเป็นวัน สัปดาห์ เดือน หรือปี มิให้นับวันแรกแห่งระยเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่จะได้เริ่มการในวันนั้นหรือมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยคณะกรรมการหรือผู้ใช้อำนาจตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งต้องใช้อำนาจตามข้อบังคับนี้ ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ

ในกรณีที่บุคคลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสองต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดราชการ ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดลงในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น

ข้อ ๕ ในกรณีที่ข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ให้ประธานกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ประธานกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้วเสนอคณะกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้วเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๗ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง โดยให้ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ที่โรงพยาบาล

ข้อ ๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นไม่ได้

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ต้องทำเป็นหนังสือ โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง หน่วยงาน และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์
- (๒) รายละเอียดของคำสั่งลงโทษทางวินัย
- (๓) วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัย
- (๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งลงโทษทางวินัย
- (๕) คำขอของผู้อุทธรณ์
- (๖) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ รวมทั้งให้มีสิทธิขอตรวจหรือขอคัดบันทึกถ้อยคำพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยด้วย

รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สอบสวน บันทึกถ้อยคำ พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัยตามวรรคหนึ่งที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการหรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า ผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๑ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องและยื่นหรือส่งภายใน กำหนดเวลาตามข้อ ๗ และข้อ ๘

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่คณะกรรมการ มีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้ผู้อำนวยการแจ้งมติ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาแล้ว คณะกรรมการอาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการจำนวนหนึ่งคน อนุกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า สองคนแต่ไม่เกินสี่คน และมอบหมายให้นิติกรเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ ตามความจำเป็น

ข้อ ๑๔ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการ หากผู้อุทธรณ์เห็นว่า มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรส บุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือ ลูกพี่ลูกน้อง นับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหาของ ผู้กล่าวหาหรือผู้อุทธรณ์

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้อุทธรณ์แล้วแต่กรณี

(๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนของผู้อุทธรณ์

(๗) มีเหตุอื่นใดที่อาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ในกรณีการอ้างเหตุคัดค้านตาม (๗) ผู้อุทธรณ์จะต้องยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการคัดค้าน ที่เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมด้วย

ข้อ ๑๕ การคัดค้านประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการตามข้อ ๑๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็น หนังสือยื่นต่อคณะกรรมการด้วยตนเองหรือจะส่งทางไปรษณีย์ตอบรับภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง หรือนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้านก็ได้ พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้านพร้อมแสดงข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านอย่างละเอียดชัดเจน

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้โรงพยาบาลลงประทับตรารับและลงทะเบียนรับไว้เป็น หลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน และให้ส่งหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้คณะกรรมการ ทราบ และรวมไว้ในสำนวนการอุทธรณ์

ข้อ ๑๖ การพิจารณาเรื่องคัดค้านนั้น หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้าน มีเหตุผลรับฟังได้ คณะกรรมการจะต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงหรืออาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ ตามความเหมาะสม

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่รับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้าน พร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้พิจารณาและออกคำสั่งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้านหรือคำชี้แจงของผู้ถูกคัดค้าน พร้อมทั้งให้ผู้อำนวยการแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ การสั่งยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด

การพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการ ไม่กระทบถึงการพิจารณาการอุทธรณ์ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๔ ให้ผู้นั้นรายงานต่อประธานกรรมการ และให้นำข้อ ๑๖ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ การพิจารณาอุทธรณ์ ให้ทำการพิจารณาจากสำนวนการสอบข้อเท็จจริง สำนวนการสอบสวนทางวินัย และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการพิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นต่อการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้ส่งลงโทษ หรือผู้แทน เข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในกรณีคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม ในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๑๙ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

กรณีคณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะอนุกรรมการได้รับหนังสืออุทธรณ์ หากไม่สามารถพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะอนุกรรมการรายงานปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จต่อคณะกรรมการทราบ และขออนุมัติขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือพิจารณาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ ๑๙ วรรคสองแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยหรือมีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัยชอบด้วยกฎหมายและเหมาะสมกับความแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่เหมาะสมกับความผิดประการใด ให้มีมติแก้ไข เปลี่ยนแปลง ให้ถูกต้องและเหมาะสม

(๓) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมหรือถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกันกับกรณีผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๒๑ การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามข้อบังคับนี้ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๒ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

หมวด ๒

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานอาจร้องทุกข์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๒) กรณีมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือ

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติโดยปราศจากเหตุอันควร หรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันควร

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้ปฏิบัติงานผู้ใดมีเหตุที่อาจร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๓ และระยะเวลายังไม่ล่วงเลยสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความรู้เรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ให้ผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาเพื่อทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในขั้นต้นก่อน โดยอาจให้มีบุคคลอื่นเข้าร่วมในการปรึกษาหารือด้วยก็ได้ เมื่อได้มีการปรึกษาหารือแล้ว แต่ไม่ได้รับคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควรหรือได้รับคำชี้แจงที่ไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ยื่นเรื่องโดยเร็วต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาก่อนที่จะยื่นเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๓

ในกรณีผู้อำนวยการเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือความคับข้องใจให้ผู้ปฏิบัติงานร้องขอเป็นหนังสือภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต่อผู้อำนวยการ เพื่อขอให้พิจารณาเรื่องนั้นใหม่อีกครั้งหนึ่งก่อน แล้วถ้าไม่ได้รับคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควรหรือได้รับคำชี้แจงที่ยังไม่เป็นที่พอใจ ให้ผู้ปฏิบัติงานยื่นเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๕ ได้

การปรึกษาหารือและการพิจารณาใดๆ ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างละเอียดชัดเจน โดยให้นำความในข้อ ๒๕ วรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม และมีให้เริ่มนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์จนกว่าจะปรากฏชัดแจ้งแล้วว่าการปรึกษาหารือและการพิจารณาใดใดไม่บรรลุผล

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจที่อาจร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๓ ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่งหรือทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ โดยให้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อโรงพยาบาล โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง หน่วยงาน และที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) รายละเอียดการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาหรือวันที่ผลกำหนดการพิจารณาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
- (๕) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๖) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการให้แจ้งไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๒๖ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นไม่ได้

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการรับร้องทุกข์ไว้พิจารณาแล้ว คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาร้องทุกข์ดังกล่าวได้ โดยให้นำการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหมวดหนึ่งการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธานหรือกรรมการโดยให้นำเหตุแห่งการคัดค้านและการพิจารณาเหตุคัดค้านตามหมวดหนึ่งการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์นำหนังสือร้องทุกข์ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นออกใบรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๒๙ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๒๕ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันรับทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ในกรณีที่มิปัญหาว่าเรื่องร้องทุกข์รายใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยและแจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๐ เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันได้รับคำสั่ง

ถ้าผู้ร้องทุกข์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง หากมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบด้วยวาจาหรือหนังสือพร้อมทั้งมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ร้องทุกข์ ณ ภูมิลำเนาของผู้ร้องทุกข์ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ร้องทุกข์แจ้งให้ทราบ ในกรณีเช่นนี้เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า ผู้ร้องทุกข์ได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์ โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันได้รับแจ้งถึงการกระทำ

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ พิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นโดยตรงต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้วการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับไปและจะยื่นเรื่องร้องทุกข์อีกไม่ได้

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๒๕ แล้ว ให้มีหนังสือแจ้ง พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์และคำชี้แจงของตนไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ ๒๕ วรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นจัดส่งหนังสือร้องทุกข์ พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตนไปยังคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๓๔ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการพิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมรวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่แจ้งกำหนดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุมให้แจ้งผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจมีสิทธิที่จะแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจมีสิทธิเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๓๕ ให้นำความในข้อ ๑๙ มาใช้บังคับกับการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์โดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้มีคำวินิจฉัยหรือมีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายให้มีมติแก้ไข เพิกถอน หรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกขันั้นถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยการอื่นใดเพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกขั ให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายพิศิษฐ์ ศรีประเสริฐ)

ประธานกรรมการโรงพยาบาลบ้านแพ้ว